

[Dagmar Mørk Jensen]

Vi er altså enige i, at der skal skaffes penge til det og til andre miljøformål, men vi vil gerne nærmere drøfte enkelthederne. Vi er ikke særlig interesserede i, at al magt skal samles hos miljøministeren med det resultat, at miljøudvalget kommer til at beskæftige sig med et utal af enkeltsager.

Vi mener, det er rigtigt, at det slås fast, at pengene bør bruges til miljøformål, men vi må på den anden side erkende, at det ikke passer særlig godt med vor uvilje mod kassesystemer. F.eks. har problemerne omkring den sociale pensionsfond skærpet vor skepsis over for cigarkassesystemer. Derfor er vi rede til at diskutere, hvordan vi forener de to modstridende opfattelser.

Det er tanken, at ordningen skal administreres af toldvæsenet, men det er klart, at der under udvalgsarbejdet kan vise sig detaljer i ordningen, som kan diskuteres. På nuværende tidspunkt skal jeg derfor indskrænke mig til at meddele, at vi principielt er positive over for ordningen.

Så vil jeg gå over til lovforslag nr. L 177, hvor forslagsstillerne ønsker at ændre miljøbeskyttelseslovens § 1, stk. 3, så der bliver en anden vægtning. Vi forstår udmærket socialdemokratiets ønske, fordi tilføjelsen i praksis har forhindret, at man kunne gøre ordentlig brug af straffebestemmelserne. Sådan har det været hidtil, og det kan vi naturligvis ikke fortsat leve med.

På den anden side må vi gøre opmærksom på, at gode og klare lovbestemmelser alene ikke gør det. Der må også politisk handling til, og dette skal som bekendt praktiseres i amter og kommuner. Undertiden har man erfaring for, at politiske partiers pæne ord på Christiansborg og de samme partiers handlinger ude i praksis ikke følges alt for godt ad.

Hvorom alting er, har eksempler som sagerne omkring BASF og Superfos vist, at ændringer må der til, og vi må så i udvalget enes om, hvordan vi opnår disse ændringer.

Vi er som sagt enige i forslagsstillerens intentioner, og det var den radikale ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, jo inde på allerede ved diskussionen den 17. januar i år, hvor han ifølge sp. 5270 i folketingets forhandlinger rejste tanken om eventuel frihedsstraf for meget grove overtrædelser af miljølovgivningen. Det nævner jeg kun for at understrege, at det for os er alvor.

Man ønsker også at ændre § 44, således at ophævelsen af godkendelsen efter §§ 35-38 nu kan ske ved overtrædelser og ikke som hidtil kun ved væsentlige overtrædelser. Der mener jeg, at vi i udvalget må drøfte, hvad »væsentlig« egentlig er.

Man ønsker også, at påbud og forbud skal have retsvirkning uanset en eventuel klage. Det vil vi meget gerne drøfte i udvalget, for hvis man går ind for det, må det i hvert fald forudsætte en meget hurtigere sagsbehandling end den, man har i øjeblikket.

Endelig ønsker man at ophæve ankemuligheden til miljøankenævnet. Det er vi ikke enige i. Vi mener i høj grad, at det kan være rigtigt, at miljøankenævnet bør ændres, men man kan ikke fjerne det uden at sætte noget andet i stedet. Vi er helt parat til at drøfte, hvordan dette navn kan komme til at fungere efter folketingets hensigt; måske var det en opgave for arealudvalget at analysere.

Til slut skal jeg gentage, at vi mener, der er meget god grund til at skærpe bestemmelserne omkring miljøtilsynet, og at der er behov for klarere regler. Loven har virket så længe, og området er udvidet så meget, at der er et meget stærkt behov for justeringer, og dem vil vi gerne medvirke til.

Lenger (VS):

Vores ordfører, fru Anne Grete Holmsgård, er som bekendt i Norge, og derfor skal jeg sige noget om de to lovforslag.

Vi synes, der kan tales både for og imod ændringen i § 39, der indebærer, at godkendelses- og tilsynsmyndigheden bliver den samme. Principielt er det betænkeligt, men vi kan ikke se bort fra, at der kan være problemer for kommunerne og for den sags skyld også for amtskommunerne med at have tilstrækkeligt overblik og indblik, hvis de ikke har sagen hele vejen igennem. Det kan også være problematisk, hvis hjemstedskommunen altid skal være godkendelsesmyndigheden. Jeg tænker f.eks. på, hvad det kunne indebære for Tjærekompaniet; kan Nyborg kommune klare den opgave? Meget kunne tale for, at opgaver, der er så store, blev miljøstyrelsens ansvar.

Hvad angår § 44 a, er den jo langt slappere, end hvad VS har været med til at foreslå. Vi har været med til i lovforslag nr. L 80 at foreslå, at godkendelser skal være tidsbe-